

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.584 van 15 juni 2015
in de zaken A. 211.120/IX-8288
A. 212.271/IX-8361**

In zake: Jef VAN DAMME
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Walter Muls
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antoine Dansaertstraat 92
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK PARKEERAGENT-
SCHAP, nv van publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frank Judo en Bert Van Herreweghe
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de beroepen

1. Het beroep in de zaak A. 211.120/IX-8288, ingesteld op 23 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van “[de] beslissing van de selectiecommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap d.d. 25.10.2013 houdende de niet-toelaatbaarheid van de kandidatuur van [Jef Van Damme] voor het mandaat van Directeur-Generaal (rang A5) bij het Parkeeragentschap”.

2. Het beroep in de zaak A. 212.271/IX-8361, ingesteld op 22 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van “[de] beslissing van de Brussels[e] Hoofdstedelijke Regering d.d. 12.12.2013 houdende de aanwijzing van [E. D.] om

het mandaat van Directeur-Generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap uit te oefenen”.

II. Verloop van de rechtspleging

3. De verwerende partij heeft in beide zaken een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft in beide zaken een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Wendy Depester heeft over beide zaken een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben in beide zaken een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2015.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lynn Verhoeven, die *loco* advocaat Walter Muls verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Kurt Stas, die *loco* advocaten Frank Judo en Bert Van Herreweghe verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Wendy Depester, daartoe gemachtigd bij besluit van 15 december 2014 van de adjunct-auditeur-generaal, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

4.1. Op 6 juni 2013 beslist de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om de betrekking van directeur-generaal (rang A5) bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap vacant te verklaren en bij mandaat toe te wijzen.

Het voornoemde agentschap is een naamloze vennootschap van publiek recht, opgericht overeenkomstig de ordonnantie van 22 januari 2009 ‘houdende de organisatie van het parkeerbeleid en de oprichting van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap’ (BS 30 januari 2009).

De vacantverklaring van de betrekking van directeur-generaal bij dit agentschap betreft de eerste vacantverklaring van deze betrekking.

4.2. In het Belgisch Staatsblad van 28 juni 2013 wordt een oproep tot de kandidaten bekendgemaakt.

4.3. Drie kandidaatstellingen worden ontvangen, waaronder deze van verzoeker, die lid is van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

4.4. Op 24 september 2013 controleert de selectiecommissie of de kandidaten aan de toelatingsvoorwaarden voldoen.

De kandidatuur van verzoeker wordt niet-toelaatbaar verklaard, omdat ze niet voldoet aan artikel 418 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 mei 2013 ‘houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap’.

Luidens die statutaire “overgangsbepaling” staat onder meer het mandaat van rang A5 bij de eerste vacantverklaring gelijktijdig open voor de statutaire ambtenaren en de contractuele personeelsleden van de openbare sector,

voor personeelsleden van een parlementaire vergadering en voor personeelsleden van de raden van de gemeenschapscommissies.

De selectiecommissie besluit met betrekking tot de kandidatuur van verzoeker:

“De heer Jef Van Damme is momenteel parlamentslid en combineert deze functie niet met een ander mandaat of functie. Hij behoort dus niet tot één van deze hiervoor vermelde categorieën en kan aldus niet toelaatbaar verklaard worden.”

De beide andere kandidaatstellingen worden door de selectiecommissie wél toelaatbaar verklaard.

4.5. Met een brief van 30 september 2013 stelt de selectiecommissie verzoeker in kennis van haar beslissing om zijn kandidatuur niet-toelaatbaar te verklaren. Verzoeker wordt daarbij gewezen op de mogelijkheid om met toepassing van artikel 92, § 1, derde lid, van het reeds genoemde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 mei 2013 tegen deze beslissing bezwaar in te dienen bij de voorzitter van de selectiecommissie en te vragen om door de commissie te worden gehoord.

4.6. Met een brief van 11 oktober 2013 dient verzoeker bij de voorzitter van de selectiecommissie bezwaar in en vraagt hij om te worden gehoord.

4.7. Op 22 oktober 2013 behandelt de selectiecommissie verzoekers bezwaar. Verzoeker wordt bij die gelegenheid gehoord.

De selectiecommissie beslist vervolgens definitief om de kandidatuur van verzoeker niet-toelaatbaar te verklaren op grond van de volgende motieven:

“Bij een eerste vacantverklaring staan, overeenkomstig artikel 418 van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van Brussels Hoofdstede-

delijk Parkeeragentschap van 2 mei 2013, de mandaten open voor de statutaire ambtenaren en de contractuele personeelsleden van de openbare sector, voor personeelsleden van een parlementaire vergadering en voor personeelsleden van de raden van de gemeenschapscommissies.

De heer Jef Van Damme is momenteel parlamentslid en combineert deze functie niet met een ander mandaat of functie. Hij behoort dus niet tot één van deze hiervoor vermelde categorieën.”

Dit is de bestreden beslissing in de zaak A. 211.120/IX-8288 (hierna ook: de eerste bestreden beslissing).

Ze wordt met een aangetekende brief van 25 oktober 2013 aan verzoeker ter kennis gebracht.

4.8. Bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 december 2013 wordt het mandaat van directeur-generaal (rang A5) bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap met ingang van 1 januari 2014 toegewezen aan E. D., de enige overgebleven kandidaat, nadat de andere kandidaat wiens kandidatuur ook toelaatbaar was verklaard zijn kandidatuur heeft ingetrokken.

Dit besluit wordt bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2013.

Het maakt het voorwerp uit van het beroep in de zaak A. 212.271/IX-8361 (hierna ook: de tweede bestreden beslissing).

IV. Samenvoeging van de zaken

5. Beide voorliggende zaken hebben betrekking op de procedure tot toewijzing van het mandaat van directeur-generaal (rang A5) bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap die door de verwerende partij werd aangevat op 6 juni 2013. In de zaak A. 211.120/IX-8288 bestrijdt verzoeker de beslissing van de selectiecommissie waarbij zijn kandidatuur niet-toelaatbaar wordt verklaard; in

de zaak A. 212.271/IX-8361 bestrijdt hij het eindresultaat van de complexe administratieve verrichting die deze toewijzingsprocedure uitmaakt, namelijk de toewijzing van het voornoemde mandaat aan E. D. Verzoeker voert tegen beide bestreden beslissingen dezelfde middelen aan. Hij steunt daarbij de onwettigheid van de tweede bestreden beslissing wezenlijk op de onwettigheid van de eerste bestreden beslissing.

Gelet op de samenhang tussen deze beide zaken, is er aanleiding om ze met toepassing van artikel 60, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ samen te voegen.

V. Ontvankelijkheid van de beroepen

A. Ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A. 212.271/IX-8361

Standpunt van de partijen

6. De verwerende partij werpt als exceptie op dat verzoeker het beroep niet tijdig heeft ingesteld.

Zij argumenteert dat het beroep tegen de tweede bestreden beslissing moest worden ingesteld binnen een termijn van 60 dagen na de bekendmaking van die beslissing in het Belgisch Staatsblad.

Zij verwijst naar artikel 39 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ waaruit volgens haar voortvloeit dat besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers maar waarvan de bekendmaking een openbaar nut heeft, bij uittreksel moeten worden bekendgemaakt of het voorwerp moeten uitmaken van een vermelding in het Belgisch Staatsblad.

Zij stelt dat er een vast gebruik bestaat en ook bestond op het ogenblik dat de tweede bestreden beslissing werd genomen dat besluiten waarbij ambtenaren van rang A5 – en bij uitbreiding van niveau A – worden benoemd of bevorderd bij de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waaronder het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap, het voorwerp uitmaken van een vermelding in het Belgisch Staatsblad. Dit gebruik wijst er volgens de verwerende partij op dat de bekendmaking van dergelijke besluiten naar het oordeel van het bestuur een karakter van openbaar nut vertoont en bijgevolg verplicht is.

Aangezien de bekendmaking van de tweede bestreden beslissing in het Belgisch Staatsblad dateert van 31 december 2013 en verzoeker zijn verzoekschrift pas op 22 april 2014 bij de Raad van State heeft ingediend, is het beroep tot nietigverklaring van die beslissing – zo besluit de verwerende partij – laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

De verwerende partij voegt er nog aan toe dat de vaststelling dat verzoeker de voorbereidende beslissing van de selectiecommissie van 25 oktober 2013 waarbij zijn kandidatuur niet-toelaatbaar werd verklaard, met een beroep bij de Raad van State kon bestrijden en dat ook tijdig heeft gedaan, niet wegneemt dat hij ook de daaropvolgende eindbeslissing van de complexe administratieve verriching tijdig met een beroep bij de Raad van State had moeten bestrijden.

7. Verzoeker repliceert dat hij op 25 oktober 2013 in kennis is gesteld van de niet-toelaatbaarheid van zijn kandidatuur en dat daarbij werd vermeld dat hij binnen een termijn van 60 dagen daartegen een beroep kon instellen bij de Raad van State. Hij wijst erop dat hij dat op “24 december 2013” (versta: 23 december 2013) tijdig heeft gedaan. Op dat ogenblik was het aan hemzelf en “aan de buitenwereld” evenwel nog niet bekend dat E. D. was aangewezen voor het mandaat van directeur-generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap “vermits het besluit pas op 31.12.13 werd bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad”.

Volgens verzoeker diende het desbetreffende benoemingsbesluit niet te worden bekendgemaakt en evenmin aan hem te worden betekend, zodat de termijn om daartegen een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te stellen pas is ingegaan de dag waarop hij van die beslissing in feite kennis heeft gekregen. Dat is alleszins later dan 7 maart 2014 gebeurd, aangezien hij die beslissing voor het eerst heeft vernomen uit de memorie van antwoord van de verwerende partij in de zaak A. 211.120/IX-8288, die hem door de raadsman van deze partij met een gewoon schrijven van 7 maart 2014 werd toegezonden. Vertrekkend van deze laatstgenoemde datum – zo argumenteert verzoeker – is zijn beroep in de zaak A. 212.271/IX-8361 op 22 april 2014 tijdig ingesteld.

Verzoeker betwist voorts dat er een vast gebruik zou hebben bestaan om benoemingen zoals degene die hij bestrijdt, bekend te maken in het Belgisch Staatsblad.

Ten slotte stelt verzoeker dat de beslissing die hij bestrijdt in de zaak A. 211.120/IX-8288, deel uitmaakt van dezelfde complexe administratieve rechtshandeling en heeft bijgedragen tot de totstandkoming van de eindbeslissing. Aangezien die bestreden voorafgaande handeling onrechtmatig is, moet volgens verzoeker ook de eindbeslissing nietig worden verklaard. Verzoeker voegt eraan toe: “Het feit dat deze onregelmatige handeling ook bij afzonderlijk annulatieberoep bestreden kon worden, wat in feite ook tijdig gebeurd is, en deze termijn intussen verstreken is, doet hier geen afbreuk aan”.

8. In zijn laatste memorie betoogt verzoeker dat het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap geen instelling van openbaar nut is, zodat de voorbeelden die in het auditoraatsverslag worden aangehaald ter staving van het vaste gebruik om benoemingen zoals degene die hij bestrijdt, bekend te maken in het Belgisch Staatsblad, niet dienstig zijn.

Beoordeling

9. Krachtens artikel 4, § 1, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt, noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoekende partij er kennis van heeft gehad.

10. Er bestaat geen betwisting over dat de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarbij E. D. wordt aangewezen voor het mandaat van directeur-generaal (rang A5) bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap – dit is de tweede bestreden beslissing – niet van aard is dat ze aan verzoeker moest worden betekend. Deze beslissing bepaalt of wijzigt de rechtstoestand van verzoeker immers niet.

11.1. Bijgevolg moet worden nagegaan of de tweede bestreden beslissing diende te worden bekendgemaakt en, in bevestigend geval, in welke vorm. Indien een dergelijke verplichting bestaat, dan doet de bekendmaking in die vorm de beroepstermijn in principe ingaan ten aanzien van personen aan wie de bekendgemaakte overheidsakte niet betekend moet worden.

11.2. Artikel 39 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’ bepaalt onder meer dat de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, de Nederlandse en de Franse tekst tegenover elkaar. Wanneer zij geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers, mogen deze besluiten evenwel bij uittreksel of in de vorm van een gewone vermelding worden bekendgemaakt. Wanneer hun bekendmaking geen openbaar nut heeft, mag deze achterwege worden gelaten.

Hieruit volgt dat de besluiten die geen belang hebben voor de algemeenheid van de burgers, maar waarvan de bekendmaking een openbaar nut heeft, bij uittreksel moeten worden bekendgemaakt of het voorwerp moeten uitmaken van een vermelding in het Belgisch Staatsblad.

De voornoemde bijzondere wet bepaalt niet wat onder “openbaar nut” moet worden verstaan.

Op het ogenblik dat de tweede bestreden beslissing werd genomen, was het een vast gebruik van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om haar besluiten waarbij mandaten van rang A5 werden toegewezen, zo al niet volledig of bij uittreksel, op zijn minst bij vermelding in het Belgisch Staatsblad bekend te maken. Blijkens de gegevens van het Belgisch Staatsblad bestond dit gebruik ten aanzien van dergelijke toewijzingen zowel bij het ministerie als bij de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Dit gebruik wijst erop dat de bekendmaking van dergelijke besluiten naar het oordeel van het bestuur voorzeker een karakter van openbaar nut vertoont.

Er blijkt geen enkele reden – en verzoeker toont er ook geen aan – om aan te nemen dat dit gebruik niet zou gelden voor de toewijzing van het mandaat van directeur-generaal (rang A5) bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap.

11.3. Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 december 2013 waarbij E. D. wordt aangewezen voor het mandaat van directeur-generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap is op 31 december 2013 als volgt bij vermelding bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad:

“Bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 12 december 2013 wordt [E. D.] aangewezen om het mandaat van Directeur-Generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap – rang A5 – uit te oefenen met ingang van 1 januari 2014.

[...]

Het beroep tot nietigverklaring van de voormelde akten met individuele strekking kan voor de afdeling administratie van de Raad van State worden

gebracht binnen zestig dagen na deze mededeling. Het verzoekschrift dient bij ter post aangetekende brief aan de Raad van State (Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel) te worden toegezonden.

Deze termijn wordt met dertig dagen verlengd ten behoeve van de personen die hun woonplaats hebben in een Europees land dat niet aan België grenst en met negentig dagen ten behoeve van hen die hun woonplaats buiten Europa hebben.”

Uit wat voorafgaat volgt dat deze bekendmaking voor verzoeker de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring van het voormelde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft doen aanvangen.

12. Het voorliggende verzoekschrift tot nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing is op 22 april 2014 bijgevolg laattijdig ingediend.

13. De omstandigheid dat verzoeker tijdig een beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de selectiecommissie van 25 oktober 2013 waarbij zijn kandidatuur niet-toelaatbaar werd verklaard, doet daaraan geen afbreuk. Die beslissing mag dan al een aanvechtbare administratieve vóórbeslissing zijn, waarvan de eventuele onwettigheid de eindbeslissing betreffende de aanwijzing van E. D. voor het mandaat van directeur-generaal mede zou aantasten, dit neemt evenwel niet weg dat de Raad van State die eindbeslissing van de complexe administratieve verrichting dan slechts zou vermogen te vernietigen indien verzoeker ze op een ontvankelijke wijze – onder meer *ratione temporis* – tot voorwerp van een annulatieberoep heeft gemaakt, wat zoals zo-even vastgesteld niet het geval is.

14. De exceptie is gegrond. Het beroep in de zaak A. 212.271/IX-8361 is niet ontvankelijk.

Standpunt van de partijen

15. De verwerende partij werpt op dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep tot nietigverklaring van de beslissing van de selectiecommissie van 25 oktober 2013 waarbij zijn kandidatuur niet-toelaatbaar werd verklaard, aangezien hij niet tijdig een beroep heeft ingesteld tegen de eindbeslissing van de benoemingsprocedure, namelijk de benoeming van E. D. tot directeur-generaal, waardoor deze eindbeslissing definitief is geworden. In die omstandigheden kan een eventuele vernietiging van de beslissing waarbij verzoekers kandidatuur niet-toelaatbaar werd verklaard er immers niet meer toe leiden dat verzoeker alsnog wordt benoemd.

16. Verzoeker repliceert dat hij wel degelijk tijdig een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen de aanwijzing van E. D. voor het mandaat van directeur-generaal. Op het ogenblik van het instellen van zijn beroep tot nietigverklaring van de beslissing waarbij zijn kandidatuur niet-toelaatbaar werd verklaard, had hij immers nog geen kennis van de benoeming van E. D., maar zodra hij die benoeming heeft vernomen uit de memorie van antwoord van de verwerende partij in de zaak A. 211.120/IX-8288 heeft hij ook daartegen een beroep ingesteld. Aangezien de voorafgaande handeling om zijn kandidatuur niet-toelaatbaar te verklaren onregelmatig is, moet – zo stelt verzoeker – ook de eindbeslissing worden nietigverklaard.

Volgens verzoeker heeft “[d]e eindbeslissing van de complexe rechtshandeling [...] bijgevolg geen definitief karakter verkregen en [...] beschikt [hij] aldus nog steeds over het nodige belang bij zijn eerste beroep tot nietigverklaring”.

Beoordeling

17. Luidens artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling Bestuursrechtspraak worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden beslissing een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventuele nietigverklaring van die beslissing haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Aan dit ontvankelijkheidsvereiste van het beroep tot nietigverklaring, dat de openbare orde raakt, dient te zijn voldaan op het ogenblik van het instellen van het beroep, maar ook bij de uitspraak daarover.

18. In dit geval maken de eerste en de tweede bestreden beslissing deel uit van een complexe administratieve verrichting, waarbij de eerste bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker moet worden geacht een grievende vóórbeslissing te zijn, aangezien ze hem definitief uitschakelt voor het verkrijgen van de geambieerde aanwijzing voor het mandaat van directeur-generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap, en waarbij de tweede bestreden beslissing te kwalificeren is als de eindbeslissing van die complexe administratieve verrichting.

Verzoekers belang bij de vernietiging van de bestreden vóórbeslissing bestaat erin zijn kansen gaaf te houden om zelf een aanwijzing voor het mandaat van directeur-generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap te kunnen verkrijgen. Dat gaaf houden van verzoekers kansen vergt evenwel dat verzoeker te gepasten tijde ook de eindbeslissing van de desbetreffende benoemingsprocedure aanvecht, namelijk de aanwijzing van E. D. voor het voornoemde mandaat. Indien verzoeker dat niet op een ontvankelijke en gegronde wijze doet,

dan wordt die aanwijzing definitief en staat ze ook definitief in de weg aan het belang van verzoeker om zelf alsnog een aanwijzing voor dat mandaat te verkrijgen.

19. Hiervóór werd *sub* 14 vastgesteld dat verzoekers beroep tot nietigverklaring van de aanwijzing van E. D. voor het mandaat van directeur-generaal bij het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap niet ontvankelijk werd ingesteld. Die aanwijzing van E. D. is ten aanzien van verzoeker dan ook definitief geworden.

Bijgevolg heeft verzoeker geen actueel belang meer bij een eventuele nietigverklaring van de beslissing van de selectiecommissie waarbij zijn kandidatuur voor het voornoemde mandaat niet-toelaatbaar werd verklaard. Een dergelijke nietigverklaring kan er immers hoe dan ook niet meer toe leiden dat verzoeker op grond van de op 6 juni 2013 aangevatte procedure alsnog een aanwijzing voor dat mandaat zou kunnen verkrijgen.

20. De exceptie is gegrond. Het beroep in de zaak A. 211.120/IX-8288 is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De zaken A. 211.120/IX-8288 en A. 212.271/IX-8361 worden samengevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de beroepen.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 375 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 juni 2015,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren